

E07.1.2b+1.3 Lesehilfe 4

124 **Πυ**· οὐκ ἴστε τὸ κα/κὸν οἶόν ἐσ/τι. κατέδεται
 125 ἡμᾶς. **Χαι**· τυχὸν ἴσως <ὄδ> ὀδυνώ/μενός τι νῦν
 126 τετύχηκε· διό/περ ἀναβαλέσ/θαι μοι δοκεῖ
 127 αὐτῶι προσελ/θεῖν, Σώστρατ'· εἰ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
 128 πρὸς πάντα πράγ/ματ' ἐστὶ πρακ/τικώτερον
 129 εὐκαιρία/. **Πυ**· νοῦν ἔχετε. **Χαι**· ὑπέρ/πικρον δέ τι
 130 [130] ἐστὶν πένης/ γεωργός, οὐχ' οὔτος μόνος,
 131 σχεδὸν δ' ἅπαν/τες, ἀλλ' ἔω/θεν αὔριον
 132 ἐγὼ πρόσειμ' αὐτῶι μόνος, / τὴν οἰκίαν
 133 ἐπεῖπερ οἶ/δα. νῦν δ' ἀπελ/θὼν οἴκαδε
 134 καὶ σὺ διάτρι/βε· τοῦτο δ' ἔξει κατὰ τρόπον.
 135 **Πυ**· πράττωμεν οὕ/τως, **Σώ**· πρόφασιν οὔ/τος ἄσμενος
 136 εἴληφεν· εὐ/θὺς φανερός ἦν/ οὐχ ἡδέως
 137 μετ' ἐμοῦ βαδί/ζων οὐδὲ δοκι/μάζων πάνυ
 138 τὴν ἐπιβολ]ήν/ τὴν τοῦ γάμου/. κακὸν δὲ σὲ
 139 κακῶς ἀπ]αν/τες ἀπολέσει/αν οἱ θεοί,
 140 [140] μαστιγία/. **Πυ**· τί δ' ἡδίκη/κα, Σώστρατε ;
 141 **Σώ**· ἐμβᾶς γαρ εἰς/ τὸ χωρίον/ τι δηλαδή.
 142 **Πυ**· οὐ μὰ Δί'] ἔκλεπτον. **Σώ**· ἀλλ' ἐμαστίγου σέ τις
 143 οὐδὲν ἀδικοῦν/τα; **Πυ**· καὶ πάρεσ/τί γ' οὔτοσι
 144 αὐτὸς – ὑπάγω/, βέλτιστε. σὺ δὲ/ τούτῳι λάλει.
 145 **Σώ**· οὐκ ἂν δυναί/μην· ἀπίθανός/ τις εἴμ' ἀεὶ
 146 ἐν τῶι λαλεῖν/. ποῖον λέγει[ν/ δεῖ τουτο]νί;
 147 οὐ πάνυ φιλάν/θρωπον β[λέπειν/ μ]οι φαίνεται,
 148 μὰ τὸν Δί'· ὡς δ' ἐσπούδακ'. ἐ[πα/νάξ]ω βραχὺ
 149 ἀπὸ τῆς θύρας/. βέλτιον. ἀλλ' ἀ κ[αὶ β]οᾶι
 150 [150] μόνος βαδί/ζων. οὐχ ὑγιαίν/ειν μοι δοκεῖ.
 151 δέδοικα μέν/τοι, μὰ τὸν Ἀπόλ/λω καὶ θεούς,
 152 αὐτόν. τί γὰρ ἄν/ τις μὴ οὐχὶ τὰ/ληθῆ λέγοι;
 153 **Κν**· εἴτ' οὐ μακάριος ἦν ὁ Περσεὺς κατὰ δύο
 154 τρόπους ἐκεῖνος, ὅτι πετηνὸς ἐγένετο
 155 κούδενι συνήντα τῶν βαδιζόντων χαμαί,
 156 εἶθ' ὅτι τοιοῦτο κτήμ' ἐκέκτηθ' ὦι λίθους
 157 ἅπαντας ἐπόει τοὺς ἐνοχλοῦντας; ὅπερ ἐμοὶ
 158 νυνὶ γένοιτ'· οὐδὲν γὰρ ἀφθονώτερον
 159 λιθίνων γένοιτ' <ἂν> ἀνδριάντων πανταχοῦ.
 160 [160] νῦν δ' οὐ βιωτόν ἐστι, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν.
 161 λαλοῦσ' ἐπεμβαίνοντες εἰς τὸ χωρίον
 162 ἤδη· παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν γάρ, νῆ Δία,
 163 εἴωθα διατρίβειν; ὅς οὐδ' ἐργάζομαι
 164 τοῦτο τὸ μέρος <τοῦ> χωρίου, πέφευγα δὲ
 165 διὰ τοὺς παριόντας. ἀλλ' ἐπὶ τοὺς λόφους ἄνω
 166 ἤδη διώκουσ'. ὦ πολυπληθείας ὄχλου.
 167 οἴμοι, πάλιν τις οὔτοσι πρὸς ταῖς θύραις
 168 ἔστηκεν ἡμῶν. **Σώ**· ἄρα τυπτήσει γέ με ;
 169 **Κν**· ἐρημίας οὐκ ἔστιν οὐδαμοῦ τυχεῖν,
 170 [170] οὐδ' ἂν ἀπάγξασθαί τις ἐπιθυμῶν τύχηι.

Nur noch zwei Hilfen angegeben:

τὸ κα = Doppelkürze statt Länge

erste Silbe „betont“

/ = Metrum-Ende